

Mit szólnál egy 30 éves, érintetlen Toyota furgonhoz egy új áráért?

Igazi kincs bukkant fel egy európai használt autós portálon: az 1991-es Toyota Hiace furgonon még az ülésvédő fóliák is fenn vannak, a jármű a használat legcsekélyebb nyomát sem mutatja. Nem csoda: harmincegy év alatt mindössze 490 kilométert tett meg.

Ha ma Dániában szeretnénk új Toyota furgont vásárolni, egy Proace City-ért legalább bruttó 194 ezer, egy Proace-ért minimum 250 ezer koronát kell leszurkolnunk. Most azonban nyílt egy harmadik opció is az országban, igaz, rendkívül limitált az ajánlat: egy dániai veteránautó-kereskedés kínálatában megjelent egy harmincegy éves Toyota Hiace meglehetősen meredek, 229 900 koronás áron (egy dán korona jelenleg valamivel több, mint 51 magyar forintot ér.) Ha azonban elolvassuk az autó történetét, és átböngésszük a fényképeket, rájövünk, hogy a 11,8 millió forint körüli ár majdhogynem alkalmi vételt jelent ezért az autóért.

A kis híján krisztusi korú furgont ugyanis egyáltalán nem használták, sem új korában, sem azóta. Az 1991-es gyártású, azaz negyedik generációs (1989-1995) Toyota Hiace-t 1991. december 30-án helyezték először forgalomba. Gazdája azonban vagy időkapcsolójának szánta, vagy meggondolta magát, mert a harmincegy év alatt mindössze 490 kilométer került a rövid tengelytávú, egy tolóajtós furgonba – ráadásul ennek egy jelentős részét minden bizonnyal a gyártást követő tesztek, illetve a szállítással járó mozgás során tették meg.

A 2,4 literes dízelmotorral szerelt autó minden porcikája patika állapotú: a műanyagok fényes feketék, az egyszerű fehér karosszérián sem horpadásnak, sem korrózióknak még csak a nyomát sem lehet felfedezni. A raktérben érintetlen a padlót és a válaszfalat borító műanyag kárpitozás, ami alól még csak ki sem hajtották a lekötő szemeket; az oldalfalakon gyönyörű állapotú pozdorjalappal találkozunk. Az ülések klasszikus, halszájka mintázatú sötét kárpitozását sem kéz, sem más testrész nem érintette.

Egy apró jel (a vezetőülés vázánál található, a két ülés között elhelyezett motorhoz hozzáférést biztosító retesz nincs zárva) arra utal, hogy a Toyota Hiace nem eredeti állapotában tűndököl a fotókon, hanem a három évtizedes tárolás során elkerülhetetlenül felmerült kopásokat, fakulásokat és rozsdásodásokat alapos, minőségi felújítás során korrigálták. A motorteret ábrázoló fénykép minden kétséget kizáróan eldönthetné a kérdést, ilyennel azonban nem szolgál a kereskedő.

Akárhogyan is, ma már sehol nem találkozni ilyen állapotú Hiace-szel, hiszen a legendásan megbízható, hosszú életű modelleket gazdáik jellemzően kihajtották a világból, a több százezer kilométeres futásteljesítmény pedig még egy elpusztíthatatlan konstrukción is rajta hagyja a nyomát. Ez egyben azt is jelenti, hogy a hirdetésben szereplő példány

futásteljesítménye várhatóan új gazdájánál sem fog érdemben változni: legalábbis magángyűjteményben, de még inkább múzeumban volna a helye.

A típus egyébként piactól és évjárattól függően a legváltozatosabb felépítményekkel (háromféle karosszéria-hossz, kétféle tetőmagasság) és tucatnyi különböző benzin- és dízel-motorral, hátsó- és összkerék-hajtással volt elérhető. Az itt szereplő 2,4 literes turbódízel 1991-ben már (akkoriban újdonságnak számító) elektronikus üzemanyag-befecskendezéssel szerelték. Az akár 4800/percig elforgó, 97 lóerős, hangolástól függően 221-240 Nm forgatónyomatékú erőforrás nem csak a Toyota Hiace furgonban és a Toyota Hilux pick-upban teljesített szolgálatot, hanem olyan japán belpiacos modellekben is, mint a felső kategóriás Toyota Crown szedán és kombi, az elsősorban taxiként használt Toyota Comfort, vagy az első generációs Toyota Land Cruiser Prado.

Fotók: *cc-cars.dk*

Forrás:

<https://news.smartermedia.hu/nemzetkozi-hirek/mit-szolnal-egy-30-eves-erintetlen-toyota-furgonhoz-egy-uj-araert>